

РЕШЕНИЕ

№ 6810

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 17.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4755** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.268, ал.1 от ДОПК.

Образувано е по жалба на А. С. П. -Г.@@1@[жк], [жилищен адрес] вх.“Д“, ет.3,ап. 99 срещу РЕШЕНИЕ №ПИ-174от 10.05.2023г. на Директора на ТД на НАП –С., с което е оставена без уважение жалба вх.№59-00-299 от 26.04.2023г. срещу разпореждане изх.№С230022-137-0003548 от 20.04.2023г., издадено от А. Х. на длъжност "главен публичен изпълнител" в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП, с което е отказано да се прекрати производството по направените съображения за изтекла давност.

С жалбата се оспорват издаденото решение и разпореждане, като се твърди, че Решение № ПИ - 118 от 07.04.2023 г. и Решение № ПИ-174 от 10.05.2023г. имат за предмет разрешаване на въпроса за погасителна давност на едни и същи публични вземания и решенията съдържат различно, напълно противоположно разрешаване на спора, както пораждаат различни правни последици. Излагат подробни съображения, че решението от 07.04.2023г. е първо по време на постановяване, окончателно е и не подлежи на обжалване, съответно е влязло в сила. Твърди се, че с последното органът е формирал извод, че давността за процесните публични вземания е настъпила. Оспорва се и наличието на възникнали нови обстоятелства, които не са били известни към датата на издаване на решението на директора на ТД на НАП С., тъй като след направена справка в търговската банка, А. Г. е установила, че твърденията за изпратено писмо на 19.04.2023г. от банката до публичния изпълнител са неверни. В заключение посочва, че е неотнормено дали ЕТ „Албена Предова“ има сметка ТБ „ПИБ“ АД, относно спирането или прекъсването на давностния срок за

публичните задължения на физическото лице А. П.. Визира се, че доколкото законодателството предвижда отговорност на физическото лице за задължения на ЕТ, то обратната хипотеза, едноличен търговец да отговаря за задължението на физическо лице не е уредена в закона. Съответно разпореждане на публичния изпълнител и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП – са незаконосъобразни и следва да се отменят като се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. К.. Претендират се разноси по списък на (л.120). Посочва, че постановяване на индивидуален административен акт при наличието на вече издаден и влязъл в сила административен акт със същия предмет между същите страни е процесуална пречка за издаване на нов акт и е в противоречие с нормите на чл. 27, ал. 2т.1 от ДОПК. Пояснява, че дори и да се приеме, че пред административния орган са възникнали нови обстоятелства, то е следвало да се приложи чл.99 от АПК изчерпателно уреждащ действията на административния орган при нововъзникнали обстоятелства. Прави се довода, че производството след издаване на решение №118/07.04.23г. се е развило незаконосъобразно, не поражда правни последици, поради което следва да бъде отменено, а на публичния изпълнител да бъде указано да изпълни влязлото в сила решение № 118/07.04.2023г.. Представя писмени бележки. Претендира разноси съобразно представен списък по чл.80 ГПК.

Ответната страна – чрез юрк. Ч. оспорва жалбата и моли да се отхвърли по съображенията подробно изложени в обжалваното решение. Посочва, че доколкото първото разпореждане е нямало мотиви и единствено публичния изпълнител може да се произнесе за спиране на давността – с Решение 118/07.04.2023г. преписката е върната на публичния изпълнител. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на разноските.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е от 18.05.2023г. по отношение на решение №ПИ-174 от 10.05.2023г., връчено на 12.05.2023г., поради което се констатира, че е в срока по чл.267, ал.2 от ДОПК.

По съществото на жалбата съдът намира същата за неоснователна и за да се достигне до гореизложената констатацията се съобрази следното:

Жалбоподателят А. С. П.-Г. с ЕГН [ЕГН] е длъжник по изпълнително дело /ИД/ под №160148120/2016 г. по описа на ТД на НАП С., за събиране на установени и изискуеми публични вземания, представляващи данък върху доходите на физическите лица по данъчни декларации по ЗДДФЛ. Издадено е Съобщение за доброволно изпълнение /СДИ/ на основание чл. 221 от ДОПК с изх. №С170022-048-0125298/29.06.2017 г., връчено лично на лицето на 16.11.2017 г., което се удостоверява от разписка с №С170022-РЗЛ-0012155/16.11.2017 г., подписана лично от А. С. П.-Г..

С Разпореждане за присъединяване с изх. №С170022-105-0265508/04.11.2017 г. към изпълнителното дело са присъединени вземания за период 01.06.2017 г. до 31.08.2017 г. по подадена данъчна декларация по ЗДДФЛ в общ размер на 120,22 лв. Разпореждането е връчено лично на лицето на 16.11.2017 г., което се удостоверява от разписка с №С170022-РЗЛ-0012155/16.11.2017 г., подписана лично от жалбоподателя.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. №С170022-022-0064923/04.11.2017 г. публичният изпълнител при ТД на НАП С., е приел, че ще

се затрудни събирането на установените и изискуеми публични задължения в общ размер на 10 910,51 лв. по ИД №160148120/2016 г., от които главница - 8 041,37 лв. и лихва - 2 869,14 лв., изчислена към 04.11.2017 г., на основание чл. 200 от ДОПК, чл. 202, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК е наложил обезпечителни мерки - запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление с титуляр А. С. П.-Г. с ЕГН [ЕГН], находящи се в 27 броя търговски банки, подробно посочени в акта. Изпратени са запорни съобщения до банките, които са върнали отговор, че лицето не е техен клиент или не са върнали отговор. Постановлението е връчено лично на лицето на 16.11.2017 г., което се удостоверява от разписка с №С170022-РЗЛ-0012155/16.11.2017 г., подписана лично от жалбоподателя.

На 30.01.2023 г. в ТД на НАП С. е постъпило Възражение с вх. №19-94-01-34/30.01.2023 г., с което е поискано отписването по давност на публични задължения за период от 01.01.2011 г. до 31.12.2017 г. на А. С. П.-Г. по ИД №160148120/2016 г.

С Разпореждане с изх. №С230022-137-0002388/20.03.2023 г. на основание чл. 225, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 168, т. 3 и чл. 171, ал. 2 от ДОПК, компетентният публичен изпълнител при ТД на НАП С. е прекратил поради изтекла погасителна давност събирането на част от публичното вземане по ИД №160148120/2016 г. в размер на 628,86 лв. за периоди до м. ноември 2012 г. За останалата част, публичният изпълнител е отказал да прекрати поради изтекла погасителна давност събирането на публичните вземания по ИД, общо в размер на 16 332,64 лв., от които главница- 9 488,13 лв., лихви - 6 844,51 лв., изчислени към 20.03.2023 г., представляващи данък върху доходите на физическите лица по подадени от лицето данъчни декларации по ЗДДФЛ, дължим за финансовите 2012 г., 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2017 г., 2018 г. и 2020 г.

Разпореждането, обективиращо отказа на публичния изпълнител за прилагане института на погасителната давност за тези задълженията по ИД е обжалвано пред директор на ТД на НАП С., който се е произнесъл с Решение №ПИ-118/07.04.2023г., с което оспореното разпореждане е отменено като незаконосъобразно от една страна поради изтекла давност за обжалваните периоди и от друга страна като издадено в противоречие с разпоредбите на ДОПК и съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Административната преписка е върната на публичния изпълнител за предприемане на действия по компетентност с писмо с изх. №59-00-181#1 на 11.04.2023г., адресирано до дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С.. Решението е връчено на жалбоподателя по електронен път, чрез активиране на електронна препратка от декларирания електронен адрес - [електронна поща] на 11.04.2023 г.

В изпълнение на горецитираното решение, публичния изпълнител е отменил Разпореждане с изх. №С230022-137-0002388/20.03.2023г. и е извършил повторна проверка на наличните по изпълнителното дело документи, като е установил наличието на факти и обстоятелства от значение за случая, които не са били известни към момента на постановяване на Решение №ПИ-118/07.04.2023г. и не са били налични по административната преписка пред директора на ТД на НАП С.. Установил е, че във връзка с изпълнителното дело е издадено Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение с изх. №С170022-029-0029821/20.12.2017г., изпратено до ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД, където ЕТ „Албена Предова“ с ЕИК[ЕИК], има

декларирана и активна банкова сметка.

От направена справка в ИС на НАП е установил, че от банковата сметка на ЕТ, А. П." в ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД на 04.01.2018 г. е постъпила сума в размер на 1445,00 лв. /хиляда четиристотин четиридесет и пет лева и 0 стотинки/, с основание ИД №160148120/2016 г., разпределена с Разпореждане за разпределение изх. №0180022-125- 0005736/11.01.2018г.. Към дата на налагане на запора, а и след издаденото разпореждане за изпълнение, отговор от ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД, не е постъпвал до публичния изпълнител, поради което не е бил представен по административната преписка пред директора на ТД на НАП С.. След направено запитване от публичния изпълнител до банката, е постъпил отговор по електронен път на 19.04.2023г., администриран под №0230022-000-0200908/24.04.2023г., с информация по посоченото постановление.

По изпълнителното дело е издадено и ПНОМ с изх. №0230022-022-0019270/20.03.2023г., връчено на деклариращия електронен адрес на жалбоподателя на 21.03.2023 г., за което няма данни да е обжалвано.

От публичния изпълнител е отменено Разпореждане с изх. №0230022-137-0002388/20.03.2023г. и е издадено ново Разпореждане с изх. №0230022-137-0003548/20.04.2023 г., връчено на 20.04.2023 г. по електронен път. С последното, на основание чл. 171, ал. 2 от ДОПК, не е прекратил поради изтекла погасителна давност, събирането на публични вземания по ИД, представляващи задължения за данък върху доходите на физическите лица по подадени данъчни декларации по ЗДДФЛ, дължими за периоди от 2012г. до 2017г.. Мотивирал го е с възникването на нови обстоятелства, които не са били известни към момента на постановяване на Решение №ПИ-118/07.04.2023 г., а именно наличие на основания за спиране и прекъсване на давността. По-конкретно, на 19.04.2023г. от публичния изпълнител е получен отговор от ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД, във връзка със запорно съобщение изх. №С170022-003-0276871/04.11.2017г, с което банката е уведомила, че ЕТ „Албена Предова" има сметка и запора е наложен. Към дата на налагане на запора и към настоящия момент сметката в ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД е активна. Във връзка с нововъзникналите обстоятелства и в изпълнение на разпоредбите на ДОПК, за задълженията по ИД №160148120/26.11.2016г., публичния изпълнител е отказал прекратяването поради изтекла погасителна давност, събирането на публични вземания по ИД №160148120/26.11.2016 г., дължими за периоди от 2012 г. до 2017 г.

С Разпореждане с изх. №С230022-137-0002388/20.03.2023г., поради липсата на фактически и правни основания за постановяването на отказ за погасяване по давност на публичните вземания, не е могло да бъде санирано с Решение №ПИ- 118/07.04.2023 г. което е наложило преписката да бъде върната на публичния изпълнител за предприемане на действия по компетентност, съобразно мотивите, изложени в решението. Във връзка с постановеното Решение №ПИ- 118/07.04.2023 г. публичният изпълнител е мотивирал издаването на Разпореждане с изх. №0230022-137-0003548/20.04.2023г. с основания по чл. 171, ал. 2 от ДОПК и е отказал прекратяването поради изтекла погасителна давност, събирането на публични вземания по ИД, представляващи задължения за данък върху доходите на физическите лица по подадени данъчни декларации по ЗДДФЛ, дължими за периоди от 2012 г. до 2017 г..

С Решение № ПИ-174/10.05.2023 г., директорът на ТД на НАП С. оставил без уважение горепосочената жалба по описа на ТД на НАП С.. Отказът да се уважи

жалбата е мотивиран с наличието на предвидените в чл.172 от ДОПК правни основания, водещи до спиране и прекъсване на давностните срокове. Посочени са наложените обезпечителни мерки, които съгласно чл.172, ал.1, т.5 от ДОПК водят до спиране на срока, както и конкретните действия, довели до прекъсването му. Споделени са и доводите на публичния изпълнител касателно §.29 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредно положение.

В съдебното производство не са представяни доказателства от страните.

С оглед изложеното, СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Жалбата е неоснователна.

Оспореното решение и разпореждане са издадени от компетентни органи, в производство без процесуални нарушения, с изложени подробни съображения, мотивирани, с правилно приложение на материално-правната норма на закона и целта на същия.

При постановяване на решението – предмет на разглеждане в настоящото производство, е спазен и материалния закон.

Съдът не споделя твърдението изложено в жалбата, че разпореждане от 20.04.2023г. е издадено в противоречие и при нарушаване на указанията, дадени с решение № ПИ-118/07.04.2023г. на директор на ТД на НАП С., с което разпореждането е отменено, защото е прието, че няма спирания или прекъсвания на давността, поради неефективно наложен запор с ПНОМ и административната преписка е върната на публичния изпълнител за предприемане на действия по компетентност. В конкретния случай, решението на директора на ТД на НАП няма силата на пресъдено нещо по отношение на спора, същото връща преписката за новото му разрешаване с конкретни указания на база анилиза на фактите, налице към момента по преписката. Няма забрана , а точно обратното - може при връщане на преписката с цел постановяване на новия акт при съобразяване на действителната фактическа обстановка - да се събират и представят нови доказателства. В случая публичният изпълнител е открил, че са налице възникнали нови обстоятелства, които не са били известни към момента на издаване на Решение №ПИ-118/07.04.2023г., а именно наличие на основния за спиране и прекъсване на давността. Т. обстоятелство е получения отговор от ТБ „ПИБ“ АД на 19.04.2023г., във връзка със запорно съобщение от 04.11.2017г.

На основание чл.171, ал.1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1-ви януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок.

Според чл.171, ал.2 от ДОПК, с изтичането на 10-годишен давностен срок, считано от 1-ви януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, се погасяват всички публични вземания независимо от спирането или прекъсването на давността, освен в изрично посочените случаи.

Съгласно чл.172, ал.1 от ДОПК давността спира: т.1 - когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година; т.2 - когато изпълнението на акта, с който е установено вземането, бъде спряно - за срока на спирането; т.3 - когато е дадено разрешение за разсрочване е за срока, през който обезпечителните мерки са в сила.

Според чл.172, ал.2 от ДОПК давността се прекъсва с издаването на акта за установяване на публичното вземане или с предприемането на действия по принудително изпълнение, като съгласно ал.3 от прекъсването на давността започва

да тече нова давност.

От доказателствата по делото се установява, че с Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение с изх. №С170022-029- 0029821/20.12.2017 г., във връзка със запорно съобщение с изх. № С170022-003- 0276871/04.11.2017 г., Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №С170022-022-0064923/04.11.2017 г. и на основание чл. 228, ал. 1 от ДОПК публичният изпълнител е разпоредил до ТБ „Първа инвестиционна банка“ АД да прехвърли наличните към датата и часа на налагане на запора, както и последващо постъпващите по сметките на длъжника суми в размер на 11 013,25 лв. по сметката за принудително изпълнение на ТД на НАП С.. В изпълнение на разпореждането за изпълнение на запорно съобщение, сума в размер на 1 445,00 лв. е преведена по сметката на ТД на НАП С. на 04.01.2018 г. и е разпределена на основание чл. 219 от ДОПК, във връзка с чл. 240 от ДОПК за погасяване на публични вземания по изпълнително дело №160148120/2016 г. с Разпореждане с изх. №С180022-125-0005736/11.01.2018 г. Описаните действия представляват действия по принудително изпълнение, годно основание за прекъсване на погасителната давност за задълженията по изпълнителното дело.

Съгласно чл. 172, ал. 3 от ДОПК, от прекъсването на давността, започва да тече нова 5 годишна давност.

С постановление изх. №0170022- 022-0064923/04.11.2017 г., е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление с титуляр А. С. П.-Г. с ЕГН [ЕГН], находящи се в 27 броя търговски банки. Изпратени са запорни съобщения до банките. Получен е отговор от ТБ „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД с вх. №С230022-000-0200908/24.04.2023 г. (л.33 от делото), във връзка със запорно съобщение с изх. № С170022-029-0029821/20.12.2017г., видно от който физическото лице А. С. П.-Г. с ЕГН [ЕГН] не е клиент на банката, клиент е ЕТ „Албена Предова“ с ЕИК[ЕИК] и запор е наложен по сметката на ЕТ. Полученото писмо от ТБ „ПИБ“ АД е подписано от служител на банката – Т. О. и е положен печат на банката. От другите банки не е получен отговор, съгласно който физическото лице или едноличния търговец да има открити сметки в съответната банка. С налагане на обезпечителни мерки, погасителната давност за задълженията по изпълнителното дело е **спряна**. На следващо място обратно на твърденията в жалбата съдът, счита, че едноличният търговец е физическо лице, на което е признато търговско качество. Освен това, съгласно разпоредбата на чл. 14 от ДОПК задължени лица са физическите и юридическите лица. Нормата, която е в в съответствие с ТЗ и разписната

правосубктност на видовете търговци - не посочва едноличните търговци като отделен вид задължени лица. За задълженията, възникнали от дейността на физическите лица включително и като еднолични търговци, отговорността се носи от съответното физическо лице. Във връзка с това правилно е прието, че физическото лице А. П.-Г. с ЕГН [ЕГН], действаща като ЕТ „Албена Предова“ с ЕИК[ЕИК] отговаря за задълженията лично и с цялото си имущество, вкл. и откритата банкова сметка на ЕТ в ТБ „ПИБ“ АД, доколкото лицето не разполага със собствена такава.

Съгласно чл.200 от ДОПК, налагането на заповор върху банковите сметки на длъжника се извършва от публичния изпълнител с постановление за налагане на обезпечаване.

Съгласно чл.202, ал.1 от ДОПК заповорът върху вземания на длъжника от банки се извършва чрез връчване на заповорно съобщение на банките, като заповорът се смята наложен от часа в деня на връчване на заповорното съобщение на банката. Подлежат на заповор всички видове банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление от длъжника. Процесуалната последица от налагането на заповора е възможността, при липсата на доброволно изпълнение от страна на длъжника, публичният изпълнител да възложи заповорите суми по банковите сметки за удовлетворяване и погасяване на вземането.

С налагането на първата обезпечителна мярка се е реализирало едно от правните основания по чл.172, ал.1 от ДОПК, водещи до спиране на давността. Ето защо, дори по изпълнителното дело да не бяха извършени последващи действия по обезпечаване и събиране на вземането, то само на това основание, давността е спряна до отпадане на основанието за спиране или до изтичането на срока по чл.171, ал.2 от ДОПК.

На основание чл.171, ал.1 от ДОПК, давностният срок е започнал да тече по подадена данъчна декларация по ЗДДФЛ за период 01.12.2012 г. до 31.12.2012 г. и е спряна на основание чл.172, ал.1, т.5 от ДОПК и към момента не е изтекъл. Възраженията на жалбоподателя в обратния смисъл са неоснователни. Освен това, на основание чл.172, ал.2 от ДОПК същият е прекъснат с предприемането на действие по принудително изпълнение, обективизирано в разпоредването за изпълнение на заповорно съобщение от 04.11.2017 г., изпратено до банката.

Във връзка с изложеното съдът споделя, че са налице основания за спиране давността по смисъла на чл. 172, ал.1, т.5 от ДОПК с издаденото постановление за налагане на обезпечителни мерки, с което е наложен заповед на банкова сметка, който и към настоящия момент не е вдигнат, поради което не е и отпаднало основанието за спиране. Налице се и основания за прекъсване на давността по смисъла на чл. 172, ал.2 от ДОПК с предприемането на действия по принудително изпълнение. В този смисъл по подадена данъчна декларация по ЗДДФЛ за период 01.12.2012 г. до 31.12.2012г. е следвало да се направи плащане до 25.01.13г. и давността започва да тече от 01 януари на следващата година, т.е. от 01.01.2014 г., поради което давността за посочения период ще изтече на 31.12.2023 г. и към настоящия момент не е изтекла. По отношение на установените и изискуеми публични вземания за задължителни осигурителни вноски, отнасящи се за периода 01.01.2013 г. - 30.09.2013 г., декларирани с Декларация №6 и подлежащи на доброволно плащане през 2013 г., 10-годишният давностен срок е започнал да тече на 01.01.2014 г. За установените и изискуеми публични вземания за задължителни осигурителни вноски, отнасящи се за периода 01.01.2013 г. - 31.12.2013 г., декларирани с Декларация №6 и подлежащи на доброволно плащане през 2014 г., 10-годишният давностен срок е започнал да тече на 01.01.2015 г. За установените и изискуеми публични вземания за задължителни осигурителни вноски, отнасящи се за периода 01.01.2014 г. - 31.12.2014 г., декларирани с Декларация №6 и подлежащи на доброволно плащане през 2015 г., 10-годишният давностен срок е започнал да тече на 01.01.2016 г. За установените и изискуеми публични вземания за задължителни осигурителни вноски, отнасящи се за периода 01.01.2015 г. - 31.03.2015 г., декларирани с Декларация №6 и подлежащи на доброволно плащане през 2015 г., 10-годишният давностен срок е започнал да тече на 01.01.2016 г. За установените и изискуеми публични вземания за задължителни осигурителни вноски, отнасящи се за периода 01.01.2015 г. - 31.12.2015 г., декларирани с Декларация №6 и подлежащи на доброволно плащане през 2016 г., 10-годишният давностен срок е започнал да тече на 01.01.2017 г. За установените и изискуеми публични вземания за задължителни осигурителни вноски, отнасящи се за периода 01.06.2017 г. - 30.11.2017 г., декларирани с Декларация №6 и подлежащи на доброволно плащане през 2017 г., 10-годишният давностен срок е започнал да тече на 01.01.2018 г.

Правилно административният орган е отбелязал, че не е изтекъл 10-годишния абсолютен давностен срок по чл.171, ал.2 от ДОПК. Следователно жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. С оглед изхода от спора трябва да се уважи претенцията на ответника за присъждане на юрк.възнаграждение в минимален размер от 100 лв. по реда на Наредбата за плащане на правната помощ към ЗПП /чл.26/.

СЪДЪТ НА ОСНОВАНИЕ ЧЛ.268, АЛ.2 ОТ ДОПК

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. С. П. -Г.@@30@[жк], [жилищен адрес] вх.“Д“, ет.3,ап. 99 срещу РЕШЕНИЕ №ПИ-174от 10.05.2023г. на Директора на ТД на НАП –С., с което е оставена без уважение жалба вх.№59-00-299 от 26.04.2023г. срещу разпореждане изх.№С230022-137-0003548 от 20.04.2023г., издадено от А. Х. на длъжност "главен публичен изпълнител" в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП.

ОСЪЖДА А. С. П. -Г.@@33@[жк], [жилищен адрес] вх.“Д“, ет.3,ап. 99 - да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева /сто/.

На основание чл.268, ал.2 от ДОПК решението е окончателно.

Съдия: